

Шевченко Олена Станіславівна,
здобувач кафедри теорії держави та
права Національної академії внутрішніх
справ

СУТНІСНИЙ АСПЕКТ КОНЦЕПЦІЇ СОЛІДАРИЗМУ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Як свідчить історичний досвід, вирішення глобальних проблем неможливе саме по собі, спонтанно, адже саме стихійний розвиток політичних, економічних та інших процесів життєдіяльності людини призвів до нинішніх світових соціальних проблем [1, с. 13].

Поширення у глобальному масштабі кризових явищ і соціальних конфліктів не дають підстав вважати придатними для реального прогресу у майбутньому ані більш-менш ефективні на сьогодні моделі ринкової економіки, що сформувалися у країнах Східної Європи, ані моделі державно-олігархічної монополії чи державного капіталізму, що мають місце в Україні та ряді інших пострадянських країн [1, с. 9].

Європейський вибір України передбачає інтегрування її в європейські структури, а це потребує вироблення та реалізації такої моделі взаємовідносин з регіонами й управління ними, яка б відповідала принципам регіональної політики Європейського Союзу, сприяла становленню нових форм співпраці у форматі «центр-регіони», загальновизнаних практиці внутрішнього міжрегіонального співробітництва та міжнародній співпраці територій.

Сьогодні взаємовідносини центру і регіонів, очевидно, слід розглядати в контексті моделі соціальної цілісності, де інтереси центру та інтереси кожного з регіонів для країни та її держави є однаково суттєвими і важливими. Оскільки ж вони – інтереси – становлять певну протилежність, то проблема полягає в тому, щоб гармонійно поєднати їх. За концепцією солідаризму це означає – уникати можливості егоцентризму, місництва, хаосу, рівною мірою як і прагнення механічно поглинути регіональні інтереси з боку центру. Мова може йти лише про спрямування їх у контури цілісності [2, с. 200–201].

На нашу думку, єдиним концептуальним підходом, що нині може слугувати основою для реалізації стратегічного курсу України на європейську інтеграцію, є концепція солідаризму.

З огляду на викладене можна стверджувати, що парадигма солідаризму та побудована на її основі модель економічного і соціального розвитку Української держави має стати гідною відповіддю на виклики часу і новим шляхом виходу із глобальної кризи [1, с. 16].

В нашому розумінні роль компромісної західної концепції солідаризму полягає в тому, що базова її модель в усіх випадках передбачає підвищення соціальної ролі держави, виникнення нових форм соціального контролю, поєднання індивідуалізму і комунітаризму, визнання важливості соціального та людського капіталу, забезпечення сталого розвитку тощо. Всі ці позитивні за формою риси нівелювалися переходом до глобального вільного ринку [1, с. 10]. При цьому необхідно враховувати, що солідаризм відіграє консолідуючу роль.

Оскільки, одним із головних завдань сучасного державотворення в Україні в умовах євроінтеграційних процесів є консолідація української нації, усіх громадян, збереження територіальної цілісності держави, зміцнення єдності всіх її регіонів, відмінність і розмаїтість яких склалися внаслідок історичних обставин, на нашу думку, її політичною формою реалізації в нашій країні, безумовно, має стати український солідаризм.

В умовах інтеграції України до європейської спільноти слід запроваджувати системи неперервної освіти на основі відповідних тематичних програм, курсів, масових інформаційних заходів тощо, а також активні форми пропагування ідей солідаризму через засоби масової інформації та світові комунікаційні мережі [3, с. 25].

Список використаних джерел

1. Громадянське суспільство і формування нової парадигми соціально-економічного розвитку в умовах глобалізації. Матеріали X Пленуму Правління Співки економістів України та Міжнародної науково-практичної конференції – за загальною редакцією академіка АЕН України, професора В.В. Оскольського – К., 2015. – 390 с.

2. Курас І.Ф. Етнополітологія. Перші кроки становлення. – К. : Генеза, 2004. – 736 с.

3. Громадянське суспільство і формування нової парадигми соціально-економічного розвитку в умовах глобалізації. Матеріали Х Пленуму Правління Спілки економістів України та Міжнародної науково-практичної конференції – за загальною редакцією академіка АЕН України, професора В.В. Оскольського – К., 2015. – 390 с.